

Undervisningsministeren (*Nina Bang*):

Jeg skal begynde med nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. I sin første Tale udtalte det ærede Medlem, at han ikke vilde omtale den betalte Demonstration i det kongelige Teater, men i sin anden Tale har det ærede Medlem dog ikke afholdt sig fra en Udtalelse, til hvilken jeg derfor skal give det ærede Medlem et kort Gensvar. Det ærede Medlem mente, at jeg vilde dekretere en Nationalsang. Det ærede Medlem kan sikkert ikke for Alvor tillægge mig en Hensigt, der er saa blottet for historisk Sans. Jeg har kun ønsket at undgaa Manifestationer for en Sang, som aldrig findes paa danske Bønders og danske Arbejderes Læber, naar de vil give Udtryk for en Fællesfølelse, en Sang, som derimod af et lille provisorisk og militaristisk tænkende Parti er blevet brugt som politisk Slagsang imod Folket. Det ærede Medlem mener, at Staten er Vært ved Statens Fester. Ja, det er saa sandt, saa sandt, som at 2 og 2 er 4, men Staten manifesterer sig nu en Gang i visse Partier, og disse Partier udpeger, naar de overtager Magten, atter visse Personer, der midlertidig fungerer paa Statens Vegne; for Tiden har Staten altsaa paa et vist Omraade som Indbyder ved Teatrets Fester materialiseret sig i mig uværdige, og jeg maa i denne Egenskab have Ret til at søge at undgaa en politisk Kampsang. Hvor derimod andre er Værter ved en Fest i en Statsinstitution, der — ja, det er saa selvfølgelig, at jeg egentlig talt generer mig ved at sige det — rejser jeg mig for den samme Sang, hvis Institutionens Leder ønsker den afsunget. Da jeg saaledes var paa Metropolitanskolen til Skolens Grundlovsfest, og Rektor ønskede „Kong Christian“ afsunget, rejste jeg mig naturligvis som alle andre, og lige saa selvfølgelig har jeg ikke hverken ved den paagældende Lejlighed eller senere, naar jeg har truffet Rektor, paa nogen Maade tilkendegivet, at denne Sang ikke udtrykte, hvad den siddende Regering ønskede at give Udtryk for ved en Grundlovsfest, jeg anerkender, at Rektor ved den paagældende Lejlighed var den, som bestemte Festens Forløb og Form.

Jeg finder ingen Anledning til mere at debattere denne Sag, der for mig kun er en Selvfølgelighed. Jeg giver andre, der optræder paa Statens Vegne, fuld Frihed, og jeg paatvinger ikke nogen en Sang, der er dem ukær. Inden jeg afslutter Debatten, vil jeg dog endnu gerne gøre en lille Bemærkning. Det er neppe ukendt for det høje Ting, at der fra det yderste Venstre gennem taabelige Grovheder gøres Forsøg

paa at faa vor Regering til at indlade sig i Klammeri med de paagældende. Man ser, som ogsaa ellers saa ofte, det yderste Højre efterligne det yderste Venstre, og et æret Medlem har ogsaa her i Salen gjort Forsøg i samme Retning for at faa mig indviklet i en Debat med ham. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det er og bliver resultatløst.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til de Sager under mit Ministerium, der har været omtalt, efter at jeg sidst havde Ordet. Der er først Overlærerkaldelsen i Aarhus. Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen sagde, at han ikke vilde berøve mig Retten til at kalde en yngre Lærer til Overlærer. Det er jeg naturligvis meget taknemmelig for, saa vist som man heller aldrig fra vort Partis Side har villet kritisere Udnævnelsen af en Mand, som fylder sin Plads. Det ærede Medlem har dog villet give Udtryk for de ikke udnævntes Misfornøjelse, og det ærede Medlem talte endda om, at jeg kan jo lade være at sende Skolekommissionen og Byraadet Ansøgningerne. Det lyder lidt mærkeligt, naar Sandheden dog er, at den udnævnte er indstillet af Skolekommissionen, Byraadet og Skoledirektionen. Det ærede Medlem fremdrog ogsaa her en Kritik eller en Udtalelse fra Dansk Kvindesamfund med Hensyn til, at der ikke var blevet ansat en kvindelig Overlærer. Ligesom det ærede Medlem paa sit Omraade har en Tro om mig, saaledes har jeg nu ogsaa en Tro med Hensyn til, at han ikke just er saa overordentlig brændende for at faa en kvindelig Overlærer. Da min Forgænger ved en kvindelig Rektors Afgang fra et Gymnasium her i Byen udnævnte en mandlig Gymnasieleder, hvorfor havde da ikke Kvinderne en Talsmand for deres Interesser her i Salen i det ærede Medlem? Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har talt om Naalestik. Jeg ved ikke, om man ikke mest passende kunde anvende dette Udtryk paa Kritik af administrative Handlinger, hvor der i Virkeligheden ikke er mindste Holdepunkt for Kritik, idet de udnævnte er dygtige Folk.

Akkurat det samme gælder Udnævnelsen af Forstanderen paa Statens Lærerskole. Den nye Forstander har allerede paa udmærket Maade klarlagt for Ministeriet de store Udviklingsmuligheder, som Højskolens Bygning byder, og jeg kan tilføje, at det var en stor Overraskelse ogsaa for Administrationen. Jeg tror, at navnlig Medlemmer af Finansudvalget vil værdsætte en saa praktisk Griben Tingene an, som den nye Forstander